अभ्यास 1: पुनरावर्तनम्

કર્તૃકારક અને વર્તમાનકાળનાં ક્રિયાપદોનું પુનરાવર્તન

નીચેનાં વાક્યો વાંચો -

- (1) सः छात्रः वेदं पठति ।
- (2) हे बालक, त्वं वेदं पठिस ।
- (3) अहम् प्रातः वेदं पठामि ।

આપણે આઠમા ધોરણમાં આ પ્રકારનાં ક્રિયાપદોવાળી રચનાઓ ભણી ગયા છીએ, આથી આગળનું ભણીએ એ પહેલાં થોડું પુનરાવર્તન કરી લઈએ.

ઉપરનાં ત્રણેય વાક્યોમાં પર્વ ધાતુ (ક્રિયાશબ્દ) વપરાયો છે. પરન્તુ આ પર્વ ધાતુનાં જે રૂપો વપરાયાં છે, તે જુદાં જુદાં છે. જેમકે, પહેલા વાક્યમાં પટ્ટિત છે, બીજા વાક્યમાં પટિસ છે અને ત્રીજા વાક્યમાં પટિસ છે. આ ફેરફાર શા કારણે છે, તે જાણવું જરૂરી છે. ઉપરનાં વાક્યોને ધ્યાનપૂર્વક જોતાં જણાય છે કે -

- (1) જ્યાં सः છે, त्यां पठित ३५ वपरायुं છे.
- (2) જ્યાં त्वम् છે, त्यां पठिस ३५ वपरायुं છे. જ्यारे,
- (3) જ્યાં अहम् છે, ત્યાં पठामि રૂપ વપરાયું છે.

અહીં વપરાયેલું सः એ तद्नुं, त्वम् એ युष्मद्नुं અને अहम् એ अस्मद्नुं પ્રથમા એકવચનનું રૂપ છે. આ પ્રથમા વિભક્તિનાં દ્વિવચન અને બહુવચનનાં રૂપોમાં પણ આ જ રીતે રૂપફેર જોવા મળે છે, જે નીચેના કોઠા ઉપરથી જાણી શકાશે -

वर्तभानक्षण (लट्लकार)

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
ઉત્તમ પુરુષ (પહેલો પુરુષ)	अहम् पठामि	आवाम् पठावः	वयम् पठामः
મધ્યમ પુરુષ (બીજો પુરુષ)	त्वम् पठसि	युवाम् पठथः	यूयम् पठथ
અન્ય પુરુષ (ત્રીજો પુરુષ)	सः पठति	तौ पठतः	ते पठन्ति

આ ઉપરથી આપશે યાદ રાખવાનું છે કે વાક્યમાં જ્યારે त्वम्, युवाम्, यूयम् (युष्मद् – प्रथमा) આવે છે, ત્યારે અનુક્રમે पठिस, पठथः, पठथ અને જ્યારે अहम्, आवाम्, वयम् આવે છે, ત્યારે અનુક્રમે पठिमि, पठावः पठामः એવાં ક્રિયાપદ વપરાય છે. જ્યારે આ સિવાયનું કોઈ પણ નામ વાક્યમાં વપરાયું હોય, તો ત્યાં વચન મુજબ ક્રમશઃ पठित, पठतः, पठिन्त એવાં ક્રિયારૂપ વપરાય છે. (ઘણી વખતે સંસ્કૃતભાષાના વાક્યમાં આ सः વગેરે પદોનો સંદર્ભ હોય છે ખરો, પણ તે વપરાતાં નથી. જેમકે रामायणं पठिमि । અહીં अहम् એવું (अस्मद्नुं) पદ સાક્ષાત્ વપરાયું નથી. છતાં पठिम રૂપ ઉપરથી આ વાક્યમાં अहम् પદનું (अहं रामायणं पठिमि । એમ) અનુસંધાન કરી લેવાય છે. આવું જ અન્યત્ર પણ સમજી લેવું.)

આ વખતે આપણે વર્તમાનકાળ ઉપરાંત ભૂતકાળ અને ભવિષ્યકાળનાં (પરસ્મૈપદ અને આત્મનેપદ-બંનેનાં) ક્રિયાપદો પણ શીખવાના છીએ. આ બધાં જ ક્રિયાપદોમાં આવી જ રીતે રૂપફેર જોવા મળે છે. તેથી દરેક વાક્ય રચતી વખતે આ વાત ધ્યાનમાં રાખવી. (ભૂતકાળ અને ભવિષ્યકાળનાં રૂપો શીખતી વખતે આ રીતના રૂપફેરનું કોષ્ટક આગળ આપવામાં આવ્યું છે.)

સ્વાધ્યાય

1.	समुचितन क्रियापदन रिक्ताना स्थानाना पूर्तः करणाया	l .
	(1) देवगणाः मेधाम्।	(यच्छति, यच्छतः, यच्छन्ति)
	(2) वयम् अग्निम्।	(पूजयामि, पूजयामः, पूजयति)
	(3) अधीश: पाठशालाम्।	(गच्छति, गच्छामि, गच्छसि)
	(4) हे छात्राः, यूयम् मन्त्रान् ।	(लिखति, लिखथ, लिखथ:)
	(5) सामगा:।	(गायति, गायसि, गायन्ति)
2.	सूचनानुसारं शब्दरूपं चिनुत ।	
	(1) हस्, अन्य-पुरुष-द्विवचनम् ।	(हसित, हसाम:, हसत:)
	(2) चल्, मध्यम-पुरुष-बहुवचनम् ।	(चलामि, चलथ, चलथ:)
	(3) खेल्, उत्तम-पुरुष-बहुवचनम् ।	(खेलित, खेलाम:, खेलथ)
	(4) खाद्, अन्य-पुरुष-बहुवचनम् ।	(खादिस, खादथ, खादिन्त)
	(5) पा-पिब्, उत्तम-पुरुष-एकवचनम् ।	(पिबामि, पिबसि, पिबति)
	(6) गम्-गच्छ्, मध्यम-पुरुष-द्विवचनम् ।	(गच्छन्ति, गच्छतः, गच्छथः)
3.	योग्यं शब्दरूपं चिनुत ।	
	(1) पश्यामि ।	(अहम्, वयम्, त्वम्)
	(2) तिष्ठाव: ।	(तौ, आवाम्, वयम्)
	(3) अहं गृहम्।	(गच्छति, गच्छतः, गच्छामि)
	(4) नश्यित ।	(स:, त्वम्, अहम्)
	(5) वयम्।	(कथयन्ति, कथयामः, कथयामि)
4.	मातृभाषायाम् अनुवदत ।	
	(1) भक्ताः स्तोत्रं पठन्ति ।	
	(2) छात्रा पत्रं लिखति ।	
	(3) अहं गृहं गच्छामि ।	
	(4) वयम् ईश्वरं नमामः ।	
	(5) सिंहः वने वसति ।	
5.	संस्कृतभाषायाम् अनुवदत ।	
	(1) અધીશ ભણે છે.	
	(2) મૃગ ઘાસ ખાય છે.	
	(3) ત્રીશા પશુને જુએ છે.	
	(4) તું શું ખાય છે ?	
	(5) અમે વિદ્યાલય જઈએ છીએ.	

વિશેષ : ક્રિયાપદોને તેમના કર્તા સાથે (પુરુષ તથા વચનના સંદર્ભે) જોડતાં શીખવવું. એવી જ રીતે કર્તૃપદોને ઉચિત ક્રિયાપદના રૂપ સાથે જોડતાં શીખવવું.